ἔνθα λέγει ὅτι τινὰ τῶν πονημάτων τούτων τοῦ Ἀκροπολίτου εἰσὶν ἐπαίνου ἄξια.

Γεννάδιος ἀρχιεπίσκοπος Βουλγαρίας, ἤκμαζεν ἐπὶ τῆς βασιλείας Ἀνδρονίκου τοῦ Παλαιολόγου, ἐν ἔτει δὲ 1289 συνεψηφίσθη τῷ Ἀθανασίῳ διὰ τὸν πατριαρχικὸν θρόνον τῆς Κωνσταντινουπόλεως (α). Τούτου πόνημα περὶ τῆς ἐκπορεύσεως τοῦ ἁγίου Πνεύματος καὶ περὶ ἀζύμων, ἐπιγραφόμενον Σύνταγμα Γενναδίου ἀρχιεπισκόπου Βουλγαρίας ἐκ διαφόρων χρήσεων ἀναντιρρήτων τῆς θείας Γραφῆς τῆς τε παλαιᾶς καὶ τῆς νέας ἀνατρέπον καὶ καταβάλλον τὴν λατινικὴν δόξαν, ἀπόκειται ἐν τῇ τοῦ Μονάχου βιβλιοθήκῃ ὑπ' ἀριθμὸν 256.

Μανουὴλ Μοσχόπουλος, ἀνεψιὸς Μανουὴλ Μοσχοπούλου τοῦ Κρητός. Ὁ κατὰ τὰς ἀρχὰς τῆς βασιλείας Ἀνδρονίκου τοῦ Παλαιολόγου καὶ ἑξῆς ἀκμάζων Μανουὴλ οὗτος ἔγραψε πολλὰ συγγράμματα, ἐν οἷς ὑπάρχει καὶ ἓν κατὰ Λατίνων, ὅπερ σώζεται ἀνέκδοτον ἐν τῇ ἐν Βενετίᾳ βιβλιοθήκῃ τοῦ ἁγίου Μάρκου. Ὁ λατινόφρων Γεώργιος ὁ Μετοχίτης ἔγραψεν ἀντίρρησιν τοῦ πονήματος τούτου, ἣν ἐξέδωκεν ὁ Ἀλλάτιος ἐν τῷ β' τόμῳ τῆς αὐτοῦ Ὀρθοδόξου Γραικίας.

ΙΔ' ἙΚΑΤΟΝΤΑΕΤΗΡΙΣ.

Νικηφόρος Χοῦμνος, ὃς ἐν βαθεῖ γήρατι μοναχὸς γενόμενος ἐκλήθη Ναθαναήλ, ἦν τὴν μὲν πατρίδα Κωνσταντινουπολίτης, συγγενὴς δ' ἐξ ἀγχιστείας τοῦ αὐτοκράτορος Ἀνδρονίκου τοῦ γέροντος, παρ' οὗ ἐτιμήθη τῷ τοῦ Κοιαίστωρος,

---

(α) Γεωργ. Παχυμ. ἱστορ. τόμ. Β' σελ. 139